

[Stegger Nielsen.]

for, var Baggrunden for dette Skridt den stedfundne Prisstigning. Det maa desværre erkendes, at denne Baggrund er blevet endnu mere dystert og mørk siden da, og dette er jo Motiveringen for nærværende Lovforslag, der tilsigter en yderligere Udvidelse af den offentlige Skolebespisning for Finansaaret 1942—43, saa at den kan udstrækkes til hele Aaret. Samtidig foreslaas Statens Maksimumstilskud forhøjet til 1 Mill. Kr., hvilket skulde svare til $\frac{1}{3}$ af samtlige Udgifter til dette Formaal. Mit Parti kan billige Lovforslagets Motiver og Udformning, og jeg udtaler Haabet om, at den Hjælp, der her ydes, maa blive paaskønnet, saa at den givne Bemyndigelse til Kommunerne bliver anvendt i den Udstrækning, som det er rimeligt og forsvarligt det paa-gældende Sted, alt i Relation til Trangen, og ikke alene bestemt af, hvad andre Kommuner eventuelt maatte yde til dette Formaal. Skolebespisningen bør ydes som den paakrævede Hjælp til Selvhjælp, der altid og ikke mindst i en økonomisk ond Tid er den sundeste og bedste Maade at hjælpe paa.

Jeg anbefaler paa mit Partis Vegne Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Johanne Dahlerup-Petersen: Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa, at den offentlige Skolebespisning i næste Finansaar ligesom i 1941—42 skal kunne udvides til hele Aaret, og at Statstilskuddet til Kommunernes Udgifter skal forhøjes. I egentligste Forstand er vi alle i dette høje Ting enige om det Synspunkt, der ligger til Grund for Skolebespisningen. Kun kan vi ængstes for, om det Beløb, som den højtæredede Arbejds- og Socialminister for 1942—43 har fastsat som Statens Andel i Kommunernes Udgifter, er stort nok, om det giver den rette Fordeling af Ansvaret og Byrden i 1942—43, i hvilket Skolebespisningen efter alt at dømme vil faa en anden Karakter end i noget Aar siden 1933, da der blev givet Lovhjemmel for denne Børnehjælpsinstitution. Har man een Gang mødt Børn, der har sultet, og set Mærkerne af denne Sult paa deres Legeme og i deres Øjnes Udtryk, glemmer man det aldrig. At undgaa Underernæring ved at sikre et solidt Maaltid en Gang om Dagen for alle Skolebørn, derom drejer Skolebespisningen sig. Storbyens, den lille Købstads og Landsbyens trængende Børn tænker vi alle i Kommunen paa, baade Skolekommissionen, Lærerpersonalet og Kredsen af Forældre, der nu som i tidligere Aar skal medvirke ved Tilrettelæggelsen af Skolebespisningen for Sommerhalv-

aaret og den næste Vinter. Gennem Skolebespisningen lettes Dyrctiden og det aandelige Tryk paa de ubemidlede Hjem, hvor en Børnefloks sultne Munde er blevet saa svære at mætte. Vore Børn er Danmarks Fremtid, derfor hører vi Hjertets Puls igennem Lovens knappe Ord i dens Paragraffer. Hver eneste Mand og Kvinde har sit personlige Ansvar i denne Sag om Danmarks Fremtid.

Med disse faa Ord skal jeg tilsige mit Partis Støtte til hurtig Fremme af Lovforslaget.

Lannung: Jeg kan paa mit Partis Vegne med Glæde tiltræde Forslaget om Udvidelse af Skolebespisningen til ogsaa for Finansaaret 1942—43 at omfatte hele Aaret samt den foreslaaede Forhøjelse af Tilskuddet til Kommunerne. Jeg vilde for mit Vedkommende ikke have noget imod, at dette blev en permanent Udvidelse, altsaa ikke blot gældende for et enkelt Finansaar, saa meget mere som Kommunerne er stillet frit over for, i hvilket Omfang de vil benytte sig af Retten hele Aaret igennem. Københavns Kommune begyndte saaledes først den 1. Oktober i indeværende Finansaar. Det er klart, at denne Udvidelse er særlig værdifuld i disse Aar i Betragtning af Tidens Vanskeligheder i økonomisk og ernæringsmæssig Henseende. Jeg kan i denne Forbindelse henvise til de i Pressen, senest i en Kronik i „Politiken“, fremkomne Oplysninger om nogle Skoleundersøgelser, hvorefter der allerede nu er konstateret en begyndende Nedgang i Børnenes sundhedsmæssige Tilstand. Den lovhjemlede Begrænsning af Skolebespisningen bestaar herefter kun deri, at der stilles visse Betingelser med Hensyn til Forældrenes økonomiske Kaar for, at Børnene kan faa Adgang til Deltagelse. For Københavns Vedkommende praktiseres det saadan, at Forældrenes Indtægt ikke maa overstige Sygekassegrænsen, og det er vist den Maade, man i Almindelighed fortolker Loven paa. Det betyder efter foreliggende Oplysninger, at op imod 95 pCt. af alle Skolebørn i Byen har Adgang til Skolebespisning, hvis Forældrene ønsker det. Som nævnt er det kun 25 000 af Københavns ca. 60 000 Skolebørn, der benytter sig af denne Ret; det er ca. 6 000 flere end i Fjor, men altsaa under Halvdelen af de berettigede.

Jeg skal efter Omstændighederne ikke rejse nogen Diskussion om det principielle Spørgsmaal, om ikke alle Børn burde have Mulighed for at deltage i Bespisningen, altsaa ikke blot de op mod 95 pCt.,